

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

IV U 108/2021-19

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V CELJU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
VPRAVNO sodišče v CELJU
dne 15.2.2022
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Celju, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Cvetka Horvat kot predsednica ter Melita Ambrož in mag. Vita Hribar kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Tanje Četina kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE**, Oblakova ulica 5, Celje, ki jo zastopa

„, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij za medije**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-177/2021/5 z dne 1. 6. 2021,

na seji **15. februarja 2022**,

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi prosilca¹ z dne 4. 5. 2021 in odgovor Splošne bolnišnice Celje (v nadaljevanju organ) z dne 26. 4. 2021 odpravila v zavrnilnem delu, ki se nanaša na podatke o imenih in priimkih zaposlenih. Organu je naložila, da v roku petih (5) delovnih dni od vročitve te odločbe prosilcu v elektronski obliki posreduje zahtevane sezname na način, da so poleg že posredovanih podatkov o delovnih mestih in bruto izplačilih za obdobje od 1. 4. 2020 do 31. 3. 2021 razvidni tudi podatki o imenih in priimkih zaposlenih.
2. Odločitev temelji na prosilčevi zahtevi z dne 31. 3. 2021 in odgovoru organa z dne 26. 4. 2021, ki ga je tožena stranka skladno z osmim odstavkom 45. člena Zakona o medijih (v nadaljevanju ZMed) štela kot zavrnilno odločbo. Tožena stranka je pojasnila, da lahko organ na podlagi določbe 3. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) zavrne dostop do zahtevanih informacij, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov kar zahtevani podatki so, vendar organ spada med upravljavce in obdelovalce osebnih podatkov, ki sodijo v javni sektor, zato je v obravnavanem primeru podana zakonska podlaga, da organ poleg zahtevanih podatkov o delovnih mestih in bruto izplačilih zaposlenih v obdobju 1. 4. 2020 - 31. 3. 2021 prosilcu posreduje tudi podatke o njihovih imenih in priimkih. Ker gre v obravnavani zadevi za primer, ko javnost podatkov izrecno določa zakon (38. člen Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, v nadaljevanju ZSPJS in 1. alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ), Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) v postopek kot stranskih udeležencev ni pritegnil javnih uslužbencev, na katere se nanaša zahteva prosilca. Z novelo ZDIJZ-F, ki se uporablja od leta 2018 dalje, je bila v ZDIJZ umeščena določba a26.a člena, s katero je bila stranska udeležba v postopku po ZDIJZ omejena.
3. Tožeča stranka vlaga tožbo iz razlogov zmotne uporabe materialnega prava, bistvenih kršitev določb postopka in zmotne oziroma nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Uvodoma opozarja, da je tožena stranka nepravilno opredelila

stranko postopka. To ni družba saj je zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, kot tudi pritožbo zoper odgovor tožeče stranke z dne 26. 4. 2021 vložila fizična oseba . Ker je izpodbijana odločba izdana in naslovljena na napačno stranko upravnega postopka oziroma stranke, ki jo navaja tožena stranka, ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec, je tožena stranka zagrešila (bistveno) kršitev pravil postopka po 237. členu ZUP v zvezi s tretjim odstavkom 27. člena ZUS-1.

4. Izpodbijana odločba je dalje obremenjena z bistveno kršitvijo pravil postopka tudi iz razloga, ker tožena stranka osebam, ki bi morale biti udeležene v postopku, te možnosti ni dala (2. točka drugega odstavka 237. člena ZUP v povezavi s tretjim odstavkom 27. člena ZUS-1) in zato ker se z odločitvijo razkrivajo osebni podatki opozarja, da zakon nikjer ne določa absolutne javnosti v tem postopku zahtevanih osebnih podatkov, kot to predpostavlja določba a26.a člena ZDIJZ, zato bi tožena stranka o postopku po določbah ZDIJZ morala obvestiti posameznike na katere se nanašajo osebni podatki še pred njihovim razkritjem.
5. Tožeča stranka se ne strinja z naziranjem tožene stranke, da pravno podlago za razkritje osebnih podatkov predstavljajo določbe 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in določba 38. člena ZSPJS. Določba 38. člena ZSPJS ne predstavlja neposredne pravne podlage za razkritje vseh podatkov o plači, vključno z individualnimi podatki posameznika, saj so slednji varovani in bi njihovo razkritje pomenilo neutemeljen poseg v zasebnost zaposlenih pri tožeči stranki, ki se ji zgolj s tem, ker (nekateri) sodijo med javne uslužbence, niso avtomatično odrekli. Osebnostne pravice in zasebnost ter varstvo osebnih podatkov posameznika so ustavno zagotovljene pravice iz 35. in 38. člena Ustave RS, pri čemer avtomatični poseg v njih ne dopušča niti ZDIJZ. Tovrstno razkritje individualnih osebnih podatkov je sicer dopustno v skladu z določbami in po postopku ZDIJZ, ki pa, kot rečeno, prav tako ne predpisuje avtomatske in absolutne javnosti spornih osebnih podatkov. Razkritje osebnega podatka zaposlenih v javnem zavodu je na podlagi ZDIJZ namreč dopustno le pod določenimi pogoji, pri čemer je tožena stranka pri svoji odločitvi spregledala, da vendarle niso vse informacije, ki nastanejo pri delovanju javnega uslužbenca, tudi informacije, povezane z delovnim razmerjem oziroma opravljanjem javne funkcije.
6. Predmetna določba tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki predstavlja »izjemo od izjem«, terja restriktivno razlago, kar pomeni, da jo je treba presojati ozko in v skladu z namenom ZDIJZ. Namen določbe 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ je v tem, da so prosto dostopni tisti podatki v zvezi z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, ki vplivajo na izvajanje njegovih javnopravnih nalog, pri čemer se vprašanje, kateri osebni podatki so povezani z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, presoja upošteva načelo

sorazmernosti, v skladu s katerim morajo biti osebni podatki, ki se obdelujejo, ustrezni in po obsegu primerni glede na namene, za katere se zbirajo in nadalje obdelujejo. To pomeni, da se smejo na podlagi tu navedene 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ razkriti le tisti osebni podatki, ki so nujno potrebni, da se doseže namen ZDIJZ, kar pa podatki o imenu in priimku zaposlenih pri tožeči stranki niso. Namen ZDIJZ, pa tudi namen ZSPJS, je bil v konkretnem primeru dosežen že z odgovorom tožene stranke in s posredovanimi podatki o izplačanih bruto plačah po posameznih delovnih mestih in specifikacijo količine opravljenega dela. Prosilec za posredovanje imen in priimkov zaposlenih ni izkazal in ne more izkazati posebnega interesa, kar na podlagi zgoraj pojasnjenega vodi do sklepanja, da bi bila edina posledica posredovanja teh podatkov stigmatizacija posameznikov (zaposlenih) v njihovem delovnem in zasebnem okolju in jo je mogoče šteti za šikanozno oziroma pomeni zlorabo pravice do informacij javnega značaja in določbe 38. člena ZSPJS glede javnosti plač.

7. Tožena stranka dejanskega stanja v zvezi z zlorabo pravice do informacij javnega značaja sploh ni ugotavljala, zaradi česar ni pravilno ugotovila dejanskega stanja, posledično pa nanj tudi ni pravilno aplicirala materialnega prava (določbe petega odstavka 5. člena ZDIJZ). Prav tako pa je tožena stranka napačno uporabila določbo 38. člena ZSPJS v zvezi s 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in razkritje osebnih podatkov naložila v nasprotju z načelom sorazmernosti obdelave osebnih podatkov in v nasprotju z namenom, ki ga zasleduje ZDIJZ. Zgolj pavšalna obrazložitev tožene stranke, da gre v predmetni zadevi za izvajanje javne funkcije oz. delovno razmerje javnega uslužbenca in porabo javnih sredstev, kar terja absolutno javnost individualnih osebnih podatkov zaposlenih pri tožeči stranki, za tako močan poseg v ustavne pravice posameznikov ne zadostuje, še posebej ob dejstvu, da je bila višina porabljenih javnih sredstev prosilcu v celoti razkrita.
8. Nepravilen je tudi zaključek tožene stranke o tem, da namen objave osebnih podatkov izhaja neposredno iz 38. člena ZSPJS, saj če bi imel zakonodajalec dejansko takšen namen, tj. poimensko identifikacijo vsakega zaposlenega pri proračunskem uporabniku ter javno objavo imen zaposlenih v povezavi z njihovimi plačami, bi tovrstne podatke vsebovala že aplikacija Portala plač.
9. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi št. 090-177/2021/5 z dne 1. 6. 2021 in najprej izpostavlja, da tožeča stranka v tožbi navaja nova dejstva, ki bi jih lahko upoštevala že v odgovoru prosilcu, vendar jih ni, zato je ravnala v nasprotju z določbo tretjega odstavka 20. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Ne glede na to pa tožena stranka pripominja, da so povsem neutemeljene tožbene navedbe, da je tožena stranka pri izdaji izpodbijane odločbe zagrešila več bistvenih kršitev pravil postopka. Zavrača tožbeni ugovor nepravilne določitve stranke postopka.

Ni dvoma, da je bila zahteva postavljena v okviru opravljanja novinarskega dela, saj je bila posredovana s službenega elektronskega naslova novinarja, pri podpisu je navedeno delovno mesto novinarja pri mediju, sam medij pa je tudi vpisan v prosto dostopen Razvid medijev Ministrstva za kulturo. Tudi tožena stranka je vročila izpodbijano odločbo prosilcu na fizičen naslov navedenega medija. Poleg tega je že tožnica kot organ prve stopnje obravnavala zahtevo prosilca kot medija, kar jasno izhaja iz izpodbijanega odgovora tožnice prosilcu (kot mediju), pa tudi iz odstopa pritožbe tožnice z dne 21. 5. 2021, iz katerega izhaja, da so bili odgovor in določeni zahtevani podatki posredovani novinarju. Vsa ta dejstva kažejo na to, da gre pri tožbenih navedbah tožnice nedvomno za sprenevedanje in nepotrebno podaljševanje predmetnega postopka, sploh ob dejstvu, da je pravna podlaga za dostop do zahtevanih podatkov povsem jasna ter potrjena v več sodnih odločbah, pa tudi odločbah tožene stranke, s tem pa tožnica kot javni zavod nepotrebno troši javna sredstva.

10. V zvezi z navedbami tožnice, da ni nujno, da gre za javne uslužbenke, saj so to lahko tudi gostujoči predavatelji, strokovnjaki ali drugi občasni zunanji sodelavci tožnice, pa tožena stranka poudarja, da je na organu prve stopnje, torej tožnici, da pravilno oceni zahtevo prosilca in temu ustrezno posreduje drugostopenjskemu organu pravilne podatke. Ob tem ni nobenega dvoma, da je prosilec zahteval le podatke za zaposlene. Obseg njegove zahteve je tako povsem jasen, navedbe tožnice v smeri, da ne gre nujno za podatke zaposlenih, pa povsem neutemeljene.
11. Glede tožbenih navedb, ki se nanašajo na določbo a26.a člena ZDIJZ tožena stranka poudarja, da je določba povsem jasna in da gre pri zahtevanih podatkih za podatke, ki so javni na podlagi 38. člena ZSPJS in 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, kot to izhaja iz izpodbijane odločbe, na katero se tožena stranka sklicuje v izogib ponavljanju. Tovrstna obdelava osebnih podatkov je skladna tudi s 6. členom Splošne uredbe o varstvu podatkov. Tožena stranka ni bila dolžna pozivati posameznih zaposlenih k izjasnitvi glede zahteve prosilca, kar povsem jasno izhaja iz namena zakonitve določbe a26.a člena ZDIJZ.
12. V zvezi z navedbami tožnice o napačni uporabi materialnega prava in nepravilni ugotovitvi dejanskega stanja se tožena stranka, v izogib ponavljanju, prav tako sklicuje na svojo utemeljitev v izpodbijani odločbi in izpostavlja, da obstaja obširna sodna praksa, na katero se sklicuje, da gre pri podatkih o bruto plačah javnih uslužbenecv (vključno z imeni in priimki) za absolutno javne informacije javnega značaja.
13. Ni utemeljeno sklicevanje tožnice, da gre v obravnavani zadevi za situacijo, ko je potrebno zahtevo prosilca zavrniti na podlagi petega odstavka 5. člena ZDIJZ, poleg tega pa tožnica s tem navaja dejstva, ki bi jih lahko upoštevala že v postopku izdaje odločbe prve stopnje, vendar jih ni. Tožena stranka pri tem ponovno opozarja na določbo tretjega odstavka 20. člena ZUS-1. Ne glede na to

pa tožena stranka pripominja, da iz načela prostega dostopa do informacij javnega značaja (5. člen ZDIJZ) jasno izhaja, da so informacije javnega značaja prosto dostopne vsakomur, kar pomeni, da razlog, zakaj prosilec informacije zahteva, niti ni relevanten. Delovanja medijev, ki informacije zahtevajo za potrebe novinarskega poročanja o pomembni temi v javnem interesu, pa tudi ni mogoče šteti za šikanozno ravnanje. Tožeča stranka je ob tem očitno povsem spregledala dejstvo, da je prosilec informacije zahteval kot medij, za potrebe poročanja o primerljivosti izplačanih plač (vključno s t.i. COVID dodatki) v javnem sektorju, kar je brez dvoma tema, ki je v javnem interesu. Javnost se ima namreč pravico seznaniti z informacijami o tem, kako tožnica, kot javni zavod, ki se financira iz javnih sredstev, porablja javni denar in ali pri tem sledi načelu gospodarnosti, še posebej, ker so številni mediji, pa tudi sindikati, opozarjali na domnevno neupravičeno izplačevanje dodatkov v javnih zdravstvenih zavodih in na druge domnevne nepravilnosti v zvezi s tem. Področje izplačevanja plač v javnem sektorju, tudi vprašanje gospodarne porabe in primerljivosti izplačanih plač po posameznih delih javnega sektorja, je torej brez dvoma vprašanje, ki je v javnem interesu. Zatrjevanje, da je prosilec o tej temi zahteval od tožnice informacije javnega značaja, zlorabil pravico oziroma da je njegova zahteva šikanozna, pa je povsem zgrešeno.

14. Ob navedenem tožena stranka še dodaja, da je primerjava proste dostopnosti zahtevanih podatkov s Portalom plač javnega sektorja povsem neprimerna, saj je namen tega portala točno določen. Gre za spletno aplikacijo, ki omogoča pregled in analizo podatkov o tipih izplačil, vrstah izplačil in virih sredstev, ki jih proračunski uporabniki obračunavajo pri plačah zaposlenih v javnem sektorju v skladu z določili ZSPJS oziroma v skladu z določili Uredbe o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju. Po takšni logiki tožnice bi tako morali biti javno objavljeni vsi podatki, za katere zakon določa, da so javni, ampak temu ni tako, poleg tega pa je zakonodajalec z ZDIJZ izrecno določil, katere podatke so zavezanci dolžni objavljati.
15. Stranka z interesom _____, v tem upravnem sporu na tožbo ni odgovorila.

K I. točki izreka:

16. Tožba ni utemeljena.
17. V obravnavani zadevi sodišče uvodoma ugotavlja, da je med strankama sporna opredelitev stranke postopka (prosilca). Tožeča stranka v tožbi zatrjuje, da je zahtevo za dostop do informacij javnega značaja vložila fizična oseba _____, kar naj bi dokazovala tako njegova prošnja za posredovanje podatkov z dne 31. 5. 2021 kot vložena pritožba, zato je v izpodbijanem aktu opredelitev stranke, vložnika pritožbe (_____, _____), ki jo je

vložil _____, novinar in dnevni urednik vsebin za portal _____
(_____), nepravilna.

18. Sodišče tožbeni ugovor nepravilne opredelitve stranke, vložnika pritožbe in stranke z interesom v tem upravnem sporu, zavrača kot neutemeljen. Kot je pojasnila tožena stranka v odgovoru na tožbo, te navedbe pa potrjujejo listine sodišču predloženega upravnega spisa, je zahtevo za posredovanje spornih podatkov vložil _____ novinar in dnevni urednik vsebin za portal _____ po elektronski pošti z naslova _____ Listine priloženega upravnega spisa izkazujejo tudi, da je prosilcu na navedeni naslov tožeča stranka 26. 4. 2021 posredovala odgovor na zahtevo (izpodbijani akt v tem upravnem sporu) in se v njem med drugim sklicevala tudi na svojo prakso pošiljanja podatkov medijem. Iz tega razloga ter navedbe tožeče stranke v odstopu pritožbe toženi stranki dne 21. 5. 2021, iz katere izhaja, da so bili odgovor in določeni zahtevani podatki posredovani novinarju, sodišče ob upoštevanju določil ZMed, 20. in 21. člen, zavrača tožbeni ugovor nepravilne opredelitve stranke postopka.
19. V obravnavani zadevi tožeča stranka nasprotuje odločitvi tožene stranke, da prosilcu v elektronski obliki posreduje zahtevane sezname na način, da so poleg že posredovanih podatkov o delovnih mestih in bruto izplačilih za obdobje od 1. 4. 2020 do 31. 3. 2021 razvidni tudi podatki o imenih in priimkih zaposlenih.
20. Informacija javnega značaja, kot temeljna človekova pravica iz drugega odstavka 39. člena Ustave RS, ki se uresničuje preko ZDIJZ, izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (dokument), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ). Ponovna uporaba informacij javnega značaja pa pomeni uporabo s strani fizičnih ali pravnih oseb za pridobitne ali nepridobitne namene (tretji odstavek te določbe). V skladu z določbo prvega odstavka 5. člena ZDIJZ so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam. Vsak prosilec ima pravico, da pod enakimi pogoji kot druge osebe pridobi pravico do ponovne uporabe informacij v pridobitne ali nepridobitne namene (tretji odstavek 5. člena ZDIJZ). Izjeme so določene v 6. členu ZDIJZ. V primeru teh izjem lahko organi prosilcu zavrnejo dostop do zahtevane informacije.
21. V konkretnem primeru med strankama ni sporno, da so zahtevani podatki (ime in priimek zaposlenega, delovno mesto opravljene ure dela ter bruto izplačila po posameznih mesecih) osebni podatki v smislu 1. točke 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov, niti ni sporno, da je obdelava osebnih podatkov zakonita le, če je podana ena od pravnih podlag, ki jih določa Splošna uredba o varstvu podatkov v prvem odstavku člena 6. Ker tožeča stranka ne oporeka ugotovitvi, da spada med upravljavce in obdelovalce osebnih podatkov, ki sodijo v javni sektor,

je po presoji sodišča tožena stranka pravilno ugotovila, da zakonito podlago za razkritje posameznih osebnih podatkov funkcionarjev in javnih uslužbencev v skladu s točko (c) prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov predstavljata ZSPJS in ZDIJZ.

22. ZSPJS v 38. členu določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo (prvi odstavek), ne glede na določbo prvega odstavka tega člena pa so javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti (šesti odstavek). Ob upoštevanju navedene pravne podlage in razlage sodišče v sodbi I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011, na katero je tožena stranka oprla svojo odločitev, je po presoji sodišča tožena stranka odločitev, da so zahtevani podatki javno dostopni, pravilna in zakonita.
23. Kot je sodišče že pojasnilo v sodbi I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011, določilo 38. člena ZSPJS sicer izrecno ne določa, da so javnosti dostopni podatki poimensko določenega javnega uslužbenca o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, vendar je javno dostopnost podatkov za posameznega delavca treba razlagati v smislu javnosti plač v javnem sektorju, ki je v tem, da je javnosti dostopno koliko ima posamezni poimensko navedeni javni uslužbenec osnovne plače, dodatkov in dela plače za delovno uspešnost, saj bi se v nasprotnem primeru izničil pomen javnosti plač v javnem sektorju. Navedeno stališče potrjuje tudi podatek, da so del javno dostopnih podatkov iz prvega odstavka 38. člena ZSPJS tudi razni dodatki, kot tudi del plače za delovno uspešnost, kar pa je povezano z plačo individualno določenega delavca. Navedeno po presoji sodišča pomeni, da so plače v javnem sektorju javne v tem smislu, da se lahko za vsakega javnega uslužbenca poimensko ve, kakšno plačo ima, razen določenih omejitev, ki jih 38. člen ZSPJS določa, torej je po presoji sodišča tožena stranka to določilo uporabila pravilno.
24. Ker imajo torej pri organu zaposleni status javnih uslužbencev (zahteva prosilca se nanaša izključno na zaposlene pri organu), gre tudi po presoji sodišča za zahtevane podatke v zvezi z delovnim razmerjem javnih uslužbencev in za podatke o porabi javnih sredstev, za katere zakonsko podlago za posredovanje presojanih podatkov javnosti predstavlja tudi določba 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Slednja določa, da se dostop do zahtevane informacije dovoli ne glede na izjeme po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače, za kar v obravnavani zadevi ne gre. Kot je ugotovila

- že tožena stranka, se je o javnosti podatka o imenu in priimku javnega uslužbenca izreklo sodišče tudi v sodbi I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011, I U 805/2012 z dne 27. 11. 2013, I U 944/2015 z dne 24. 11. 2016 in I U 1816/2016-34 z dne 4. 10. 2017 in vprašanje javno dostopnih podatkov (imen in priimkov javnih uslužbencev) oprlo na ugotovitev, da ne gre za varovane osebne podatke, ker je za njihovo posredovanje javnosti podana neposredna zakonska podlaga.
25. V nadaljevanju sodišče ugotavlja, da je med strankama upravnega spora sporno tudi, ali so bile v postopku udeležene vse stranke. Tožeča stranka zatrjuje, da bi položaj stranskega udeleženca v postopku morali pridobiti tudi tisti uslužbenci, katerih osebni podatki se razkrivajo.
26. Sodišče pojasnjuje, da ZDIJZ v poglavju 2.A (Posebna postopkovna pravila) v prvem odstavku a26.a člena (stranska udeležba v postopku) določa, da je v postopku z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo stranka postopka samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni. Gre za določbo, ki je bila sprejeta z Zakonom o dopolnitvi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ-F, Uradni list RS št. 7/2018). Iz predloga zakona izhaja obrazložitev predlagane spremembe z ugotovitvijo, da se v postopku po ZDIJZ Zakon o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) uporablja subsidiarno, torej tudi določba 44. člena ZUP, ki obvezuje organ, da v postopek pritegne vse na katerih pravice in pravne koristi bi lahko vplivala odločitev.
27. Ob upoštevanju razlogov predlagane spremembe je tako bistvenega pomena odgovor na vprašanje, ali dolžnost pritegnitve v postopek obstoji tudi v primeru, ko so kot informacije javnega značaja zahtevani „nevarovani“ osebni podatki (podatki ki so z zakonom določeni kot javni). Sodišče pritrjuje mnenju tožene stranke v odgovoru na tožbo, da razmerje iz prej citiranega člena ZUP v takem primeru ni podano. Morebitna nasprotujoča izjava osebe, kateri podatki se v takem primeru razkrivajo, namreč ne bi mogla vplivati na drugačno odločitev. Interes take osebe za izid postopka bi bil tako samo dejanski, slednji pa ne utemljuje udeležbe v postopku. S sodelovanjem v tem postopku namreč svojega položaja ali interesa za nerazkritje zahtevanih podatkov (za katere je že zakonodajalec presodil, da je za njihovo razkritje podan javni interes) ne bi mogli zavarovati oziroma ga preprečiti, torej izboljšati svojega pravnega položaja. Glede na povedano je sodišče tožbeni ugovor, da bi v postopku morali sodelovati javni uslužbenci, katerih osebni podatki se razkrivajo, kot neutemeljen zavrnilo.
28. Sodišče zavrača tudi tožbeni ugovor, da je treba zahtevo tožeče stranke za dostop do podatkov, ki se nanašajo na bruto plače zaposlenih v obdobju od 1. 4. 2021 do 31. 3. 2021, šteti kot šikanozno oziroma pomeni zlorabo pravice do informacij javnega značaja in določbe 38. člena ZSPJS.

- —
■
29. Sodišče ugotavlja, da določba petega odstavka 5. člena ZDIJZ, določa, da lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Kot je sodišče že pojasnilo v sodbi I U 1816/2016-34 z dne 4. 10. 2017, je treba navedeno določbo razlagati restriktivno, kot izjemo od sicer prostega dostopa do informacij javnega značaja iz citiranega 5. člena ZDIJZ.
 30. Po presoji sodišča prosilčeva zahteva za dostop do zahtevanih podatkov ne izpolnjuje pogoja iz petega odstavka 5. člena ZDIJZ (če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja), ker iz načina vložitve zahteve ne izhaja namen prekomerno zasipati tožečo stranko z delom in jo s tem ovirati pri opravljanju nalog ter poseči v njeno dostojanstvo oziroma ali vloženi zahtevi tožeči stranki namerno povzročata kakšne neprijetnosti ali druge nevšečnosti, niti tega tožeča stranka ne zatrjuje v tožbi.
 31. Kot je sodišče že pojasnilo, se je prosilčeva prošnja nanašala na bruto plače zaposlenih (skupaj s covid dodatki) v obdobju od 1. 4. 2021 do 31. 3. 2021, torej podatke, ki so javni tako na podlagi določbe prvega odstavka 38. člena ZSPJS (plače v javnem sektorju so javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo), kot tudi določbe šestega odstavka istega člena (podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti), kot na podlagi določbe 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ (kar je sodišče že utemeljilo v predhodnih točkah obrazložitve). Prav tako je sodišče že uvodoma pojasnilo, da gre torej v obravnavani zadevi za podatke o porabi javnih sredstev, ki so na podlagi prvega odstavka 5. člena ZDIJZ informacije javnega značaja, kar pomeni, da prosilcu pravnega interesa oziroma namena, zaradi katerega prosi oziroma zahteva takšno informacijo, ni potrebno navesti. Ob navedem izhodišču tako ni mogoče govoriti o šikanozni zahtevi, zato sodišče navedeni tožbeni ugovor zavrača kot neutemeljen.
 32. Na podlagi navedenega sodišče ugotavlja, da je odločitev tožene stranke, da mora tožeča stranka prosilcu v elektronski obliki posredovati zahtevane sezname na način, da so poleg že posredovanih podatkov o delovnih mestih in bruto izplačilih za obdobje od 1. 4. 2020 do 31. 3. 2021 razvidni tudi podatki o imenih in priimkih zaposlenih, pravilna in zakonita, zato je v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.
 33. V tem upravnem sporu sta se obe stranki pisno odpovedali glavni obravnavi. Po

prvem odstavku 279. a člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 je sodišče v sporu zato odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov strank, brez glavne obravnave. Podlago za odločanje predstavlja tudi prvi odstavek 59. člena ZUS-1, saj dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijanega akt ni bilo sporno.

K II. točki izreka:

34. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Celje, 15 . februar 2022

Predsednica senata:
Cvetka Horvat, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: